

ד"אהל" בעמק

(להצנת נשף. שלום עליכם בעפולה)

מזלה של הצנה זו נרם שתחול דוקא עכשיו, אחרי שהקהל הולעט בשנה האחרונה בדיחות, שרז"ים והומור סקות על ידי הקומקום והמטאמא, והוא עודג לדבר של קיימא, ליצירה אמנותית רצינית. דבר שהוא לגבי האה"ל אך ורק כעין כין הפרקים, שבא כעין הפסקה בין הצנה אחת גדולה לשניה, ערב ההכנות ליצירה כבדה כ"רמיהו, בחינת פרפרת לסעודה — הרי זה לקה"העמק דבר כשלעצמו, שהוא מחכה לו בכריון-עינים שנה חמימה. הוא רגיל לראות בכל הצנה והצנה של האה"ל מעין גלוי חדש, שלב נוסף בסולם האמנות. יותר מדי העלה האה"ל את קהל מבקריו, כדי שיוכלו להסתפק במה שניתן בנשף זה. כל בקור ובקור של האה"ל הוא מאורע ומשום כך גדולות ומרובות התביעות והדרישות, מזה שניתן לו הרבה, גם גדרש הרבה.

השגיאה העיקרית היא: לא צריך היה לחשוש כד"כך מפני דברים שיש בהם הוכן. הצלחתם של נשפי-פרץ יכולה לשמש דוגמא ומופת, גם אצל שלום-עליכם יש ויש למצוא כמה וכמה דברים חשובים יותר הראויים להצנה. אמנם היו בנשף דברים מוצלחים דיים שגרמו לקהל קורת-רוח, הפרק מ.שיר השירים, הידוע כבר לקהלנו מהצנות קודמות, מצא גם עכשיו חן והשרה אותה רוח זכה של נשפי-פרץ האמנותיים, שחיברו כד"כך את האה"ל על העמק. מוצלח ביותר, לדעתי, הוא הכת"י יאלי אצל רוטשילד, במקצת ניכרת כאן השפעתו של גרנובסקי והתיאטרון הקמראי היהודי. הידוש שכתפסה, בליטת הטיפוסים ע"י הארה חרישה דמיונית.

סיכום: אפילו בנשף זה לא הכויב אותנו האה"ל בדרכי חיפושיו והמקוריות בהצנה התיאטרלית ובתפיסתו האוריגינלית. אולם מכאן — גם מוסר השכל: אסור לו לבוא לעמק מבלי להזריין במטען כבד יותר ורציני יותר. אנו מחכים ל"רמיהו". נחום איש גס-זן